

SŁOWO WSTĘPNE

W Roku Jubileuszowym śmierci świętego Stanisława, biskupa i męczennika, Krakowskie Środowisko Naukowe składa wspaniały dar Ojcu Świętemu JANOWI PAWŁOWI II — i Polsce.

Z ducha, z myśli, z serca wielkiego następcy św. Stanisława na stolicy krakowskiej — sześćdziesiątego dziewiątego w biskupiej sukcesji — Karola Kardynała Wojtyły zrodziła się idea niezwykłego powrotu do świętego Patrona Polaków. Miał to być najpierw powrót w przeszłość sprzed dziewięciu wieków, pochylenie się nad męczeństwem św. Stanisława z 11 kwietnia 1079 roku, a potem wspólna droga z tym Biskupem krakowskim poprzez wieki historii Narodu i Kościoła aż do naszych czasów. I przygotowanie Jego nowej, odnowionej obecności wśród nas na czasy nadchodzące.

Takie itinerarium zamierzył Kardynał-Metropolita krakowski na progu rocznicy Stanisławowskiej, tj. w 900-lecie początków pasterzowania Świętego, które rozpoczęło się w roku 1072. Udział wziąć miała i ludzka wiara, i pobożność, i cześć religijna dla naszego Patrona, i myśl naukowa. Jej owoce przedstawia niniejszy jedenasty tom naszego rocznika „*Analecta Cracoviensia*”. Rzut oka bodaj na spis treści pozwala dostrzec, że niewiele jest dziedzin życia religijnego i umysłowego, które nie zostałyby uwzględnione w analizie faktu św. Stanisława, jaki trwa w Polsce od dziewięciu wieków. Nie brak również publikacji źródeł, na znak gruntowności podejścia do tej problematyki.

Dzisiaj, w samym centrum Roku Jubileuszowego, siedemdziesiątemu z kolei następcy św. Stanisława w Krakowie przypada zaszczyt prezentacji daru — homagium, a jednocześnie wyrażenia wdzięczności Temu, który — dzisiaj dar z rąk naszych odbierając — był przed laty inspiratorem wielkiego powrotu do św. Stanisława i nim pozostał.

Takie przecież znaczenie miały historyczne odwiedziny naszego kraju przez Ojca Świętego JANA PAWŁA II w minionych dniach czerwcowych Jubileuszowego Roku — w dniach owej pielgrzymki do polskiej teraźniejszości i do polskich dziejów zbawienia. Jej motywem i kresem było na-

wiedzenie grobu św. Stanisława i przekazanie na nowo dobra, którym On jest.

Wdzięczności słowa kieruję ku Czcigodnym Autorom prac — w niejednym przypadku wielkich dzieł. Jakże wspaniale brzmi ten akord naszej nauki w przeżyciach Roku Jubileuszowego! Zwracam się z gorącym podziękowaniem także do Papieskiego Wydziału Teologicznego i do Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie za przygotowanie i opublikowanie wielkiego dorobku polskiej myśli naukowej.

† *Franciszek Kard. Macharski*
ARCYBISKUP METROPOLITA KRAKOWSKI